

Palvenädal

Jumala Sõna olulisus

TED N. C. WILSON

Selle erilise palvenädala jooksul käsitleme kõige olulisemat, mõjuvõimsamat ja vastuolulisemat raamatut läbi aja: Piiblit. Piibel on ilma kahtluseta maailma müüduim ja levinuim raamat. Hiljutiste andmete järgi on seda trükitud enam kui viis miljardit eksemplari. Piibel on maailma tõlgituim raamat, mille erinevaid üksikuid raamatuid on tõlgitud 2932 keelde. Uus Testament tervikuna on kättesaadav 1333 keeles ning kogu Piibel tervikuna 553 keeles.*

Sajandite vältel on Piibel olnud miljonitele suuna, lohutuse ja julguse allikaks. Seda on vastaste poolt ka ära keelatud, põletatud, laimatud ja valesti tõlgendatud.

Millist mõju avaldab see iidne, ent ajatu raamat meile, seitsmenda päeva adventistidele? Kuidas saame meie, elades postmodernistlikus maailmas, olla ustavad Jumalale ja Tema Sõnale? Kui avastad Jumala Sõna, siis leiad, et need päevakohased loengud on suunatud just neile küsimustele.

Küsimusi, mis puudutavad Piibli ilmutust ja inspiratsiooni, on käsitletud praktilisest vaatenurgast. Selle ajakirja kaante vahel tutvustatakse laiemaid põhimõtteid sellest, kuidas lugeda Piiblit ustavalt ja asjakohaselt. Loengud sisaldavad ka teisi elutähtsaid teemasid: kuidas näitab Piibel mulle Jeesust? Kuidas aitab see mul eristada head ja halba? Kuidas annab see mulle lootust ja julgust maailma viimasteks päevadeks?

Ma julgustan sind iga päev võtma aega kokkusaamiseks ülemaailmse kirikuperega, et õppida Piibli kohta, palvetada ja kuulata Jumala häält Tema Sõnas.

Jumal õnnistagu sind, kui me valmistume Tema peatseks tagasitulekuks. Maranatha! (Meie Issand tuleb!)

** Statistika: Wycliffe Global Alliance, 2015 okt, tsiteeritud Biblica, Rahvusvaheline Piibliühing sda.ee/lvjw*

Ted N. C. Wilson on ülemaailmse seitsmenda päeva adventistide koguduse president. Täiendavad artiklid ja kommentaarid on saadaval presidendi Twitteris: Pastor Ted Wilson ja Facebookis: Pastor Ted Wilson.

Kuidas näitab Piibel mulle Jeesust?

Kuidas aitab see mul eristada head ja halba?

Kuidas annab see mulle lootust ja julgust maailma viimasteks päevadeks?

Aitäh teile, kes aitasite tänavu kõik palvenädala tekstid eesti keelde panna: Liina Lukk, Liina Kõrgend, Marta-Liina Kanter, Jana Rosin, Külli Keel, Eha Lobjakas, Piret Oja, Birgit Diedrichsen.

TED N. C. WILSON

Milleks Pühakiri?

Ehitades usku Jumala kindlale Sõnale

See mees oli olnud surnud ja maetud enam kui nelikümme aastat. Siis ühel hallil päeval sai kiriku surnuaial Lutterworthis Inglismaal rahu otsa, kuna üks grupp kummalisi inimesi lähenes hauaplatsile, labidad käes. Kogunedes selle haua ümber, andsid kirikutegelased käsu üles kaevata John Wycliffi maised jäänused. Wycliffes oli paljude poolt armastatud preester ning kõrgelt hinnatud Oxfordi õpetlane, kes oli surnud 31. detsembril 1384. Wycliffi üleskaevatud kondid põletati seejärel ning tuhk visati Swifti jõkke.

Mida ta oli küll teinud, et väärida sellist saatust? Miks oli Rooma kirik võtnud kinnisideeks tema maiste jäänuste täieliku hävitamise? John Wycliff julges rääkida tõe ja tuua Jumala Sõna inimesteni nende emakeeles.

Sajand enne Martin Lutheri sündi kuulutas Wycliff: „Usaldage täielikult Kristust; toetuge täielikult Tema kannatustele; hoiduge otsimast

õigeksmõistmist läbi millegi muu kui Tema armu.“¹

Pühakirja mõjuvõim

Wycliff teadis Pühakirja mõjuvõimu ja tema eesmärk oli seda jagada kohalikus keeles, mitte ainult ladina keeles, mis oli keskaja õpetlaste keel. Vaatamata tugevale vastuiseisule, viis ta seda tähtsat tööd edasi, selgitades, et „inglased saavad õppida Kristuse Seadust kõige paremini inglise keeles. Mooses kuulis Jumala Seadust enda keeles, nõndasamuti ka apostlid.“²

Wycliffi Piiblil oli ääretult suur mõju, kuna see andis tuhandetele otsese ligipääsu Jumala Sõnale. John Foxe on kirjutanud oma raamatus *Foxe's Book of Martyrs* (Foxe'i raamat märtritest): „Olgugi et nad kaevasid üles tema (Wycliffi) keha, põletasid ta kondid, uputasid ta tuha, ei suutnud nad sellegipoolest põletada Jumala Sõna ning Tema õpetuste tõe, selle vilju ja edu – need säilivad tänini.“³

Tyndale'i Piibel

William Tyndale, andekas Oxfordi ja Cambridge'i õpetlane, kes rääkis vabalt kaheksat keelt, on võibolla kõige paremini tuntud Piibli tõlkija ja märter. Tyndale, kes elas 16. sajandi Inglismaal, oli Wycliffi Piibliga tuttav. Olgugi et see Piibel oli keelatud, olid selle käsikirjad saadaval mustal turul, kuid need olid kallid ning neid oli raske leida.

16. sajandi keskpaigas, kui trükkimine oli muutunud igapäevasemaks, otsustas Tyndale, et aeg on küps ingliskeelse tõlke uuendamiseks, et teha Piibel kättesaadavaks suuremale hulgale inimestele. Tyndale tõlkis originaalseid kreeka- ja heebreakeelseid tekste, mitte ladinakeelseid, nagu Wycliff enne teda oli teinud.

Inglismaal valitseva usukliima tõttu reisis Tyndale Saksamaale, kus oli käimas reformatsioon ja Martin Luther oli lõpetanud Piibli tõlkimise saksa keelde.

William Tyndale

Tyndale töötas kiiresti ja 1525. aastaks olid koopiad tema Uuest Testamendist smugeldatud Inglismaale. Usujuhid olid maruvihased, et nad ei suutnud Jumalasõna levikut lõpetada. Samal ajal töötas Tyndale Vana Testamendi tõlkimise kallal, elades endiselt mandril. Ta tõlkis ja kirjastas peaaegu poole Vanast Testamendist enne, kui ta oma kaasmaalaste poolt reedeti.

William Tyndale vangistati enam kui viiesajaks päevaks Brüsseli lähedal asuvasse lossi. 1536. aasta oktoobris toodi ta vangikongist välja, seoti vaia külge ning kägistati jämeda ketiga; tema surnukeha põletati.

Tšehhi päritolu preester Jan Hus oli samuti Piibli tõlkija ja märter. Teisedki kannatasid sarnase saatuse all.⁴

Mis on Pühakirja juures nii väärtuslikku, et nemad ja veel tuhanded olid nõus selle pärast kannatama ja surema? Kas Jumala Sõna on meie jaoks sama oluline ka täna?

Piibel on nüüd laialdaselt kättesaadav. Sellele on omistatud müüduima raamatu tiitel. See on maailma kõige enamatesse keeltesse tõlgitud raamat. Erinevad Pühakirja raamatud on eraldi tõlgitud 2932 erinevasse keelde. Kogu Uus Testament on kättesaadav 1333 keeles ja Piibel tervenesti on tõlgitud 533 erinevasse keelde.⁵

Vaatamata laialdasele kättesaadavusele on Piibel ehk tänapäeva kõige vähem loetud, kuid samas enim keelatud raamat.

Keelatuim raamat

Vaatamata laialdasele kättesaadavusele on Piibel ehk tänapäeva kõige vähem loetud, kuid samas enim keelatud raamat. Olgugi et mõningates maailma paikades on Piibli omamise tagajärg tagakiusamine, langeb Pühakiri ülejäänud maailmas kavalalt maskeeritud rünnakute ohvriks.

Üks kõige kahjutumaid rünnakuid tuleneb ajaloolis-kriitilisest piibliuurimise meetodist. Selle meetodi keskmes otsustab lugeja, mis on ja mis ei ole oluline, mis on usaldusväärne ning mille võib kõrvale heita. Lugejad seavad ennast Pühakirjast kõrgemale.

Veel üks leebe rünnak tuleneb mõttest, et lugeja peab olema õpetlane või teoloog, et mõista Piiblit; muidu saadakse tekstist aru vaid „pinnapealselt“. See mõtteviis ulatub tagasi rooma-katoliku kirikusse, mis väidab, et ainult kiriku õpetlased on võimelised Jumala Sõna tõlgendama.

Teisalt on Jumal lubanud oma Sõnas Jakooobuse 1:5, 6: „Kui kellelgi teist jääb vajaka tarkust, siis ta palugu Jumalalt, kes kõigile annab heldelt ega tee etteheiteid, ja talle antakse. Aga ta palugu usus, ilma kahtlemata, sest kahtleja sarnaneb tuule tõstetud ja sinna-tänna paisatud merelainega.“

Miks on Pühakiri nii oluline? Vaatame lühidalt kolme põhjust paljudest.

Piibel kui Jumala ilmutus

„Alguses oli Sõna, ja Sõna oli Jumala juures, ja Sõna oli Jumal.“ (Jh 1:1) Jumala Sõna kaudu õpime Jumalat tundma. See näitab, kuidas Jumal patuprobleemi lahendab ja kuidas Ta meid endaga lepitada soovib. Selles tulevad ilmsiks Tema loovus, Tema majesteetlikkus, Tema arm, Tema õiglus ja Tema plaanid.

Aamose 3:7 ütleb: „Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohveteile.“

Meie koguduse esimene põhitõde ütleb: „Pühakiri – Vana ja Uus Testament – on Jumala kirjutatud Sõna, mis on antud jumaliku sisenduse läbi Jumala pühade meeste kaudu, kes kõnelesid ja kirjutasid Püha Vaimu mõjutusel. Selles Sõnas on Jumal usaldanud inimesele teadmised, mis on vajalikud päästmiseks. Pühakiri on Tema tahte eksimatu ilmutus. See on iseloomu mõõdupuu, kogemuse katsekivi, tõe autoriteetne ilmutaja ning usaldatav aruanne Jumala tegudest läbi ajaloo.“⁶

Nagu Jeesuski, tõuseb Piibel kõrgemale kultuurist, eelarvamusest ja uhkusest.

Jumala Sõna on Tõde

Johannese 14:6 ütles Jeesus: „Mina olen tee, tõde ja elu.“ Oma palves Isale, mis on kirja pandud Jh 17:7, palvetas Jeesus: „Pühitse neid tões: sinu sõna on tõde!“

Vastandudes usuliidritega, kes olid vihased, kuna Jeesus nimetas end Jumala Pojaks, kasutas Jeesus Pühakirja kui tõeallikat; Jh 5:37–46 ütles Jeesus neile: „Ja Isa, kes minu on saatnud, tema ise tunnistab minu kohta... minu Sõna ei ole teis... Ometi ärge arvake, et mina hakkan teid Isa ees süüdistama. See kes teid süüdistab, on hoopis Mooses, kelle peale te oma lootuse olete pannud. Sest kui te usuksite Moosest, siis te usuksite ka mind, sest tema on kirjutanud minust.“

Jeesus kinnitab, et Pühakiri tunnistab Temast. Pühakiri ilmutab Jumala igavikulisi eesmärke ja plaane ning selgitab, kuidas patt maailma tuli. Pühakiri ilmutab Jumala vastust patule ning Tema suhet inimestega ning annab aimu Jumala iseloomu ja olemuse kohta.

Pühakiri on teejuht

Ellen White on kirjutanud: „Piibel on kõige mahukam ja kõige õpetlikum ajalooraamat, mis inimestele on kättesaadav. Piibel pärineb igavese tõe värskest allikast ja jumalik käsi on selle puhtuse säilimise eest hoolitsenud läbi ajastute. Selle erksad kiired ulatuvad kaugesse minevikku, kuhu inimpüüded vaevu suudavad tungida. Vaid Jumala Sõnas võime leida loomisloot. Siin võime näha väge, mis rajas maa alused ja mis ulatus taevalaotustesse. Ainult siin leiame inimkonna ajaloo, mis on puutumata inimlikust eelarvamusest ja uhkusest.“⁷

Nagu Jeesuski, tõuseb Piibel kõrgemale kultuurist, eelarvamusest ja uhkusest. See teeb avalikuks tõe meist endist, meie maailmast ja kõigest muust. See õpetab meile, kuidas omada siirast suhet Jumala ja oma kaasinimesega, ning annab meile võimsaid lubadusi, et me saaks elada järjepidevat vaimulikku elu.

Veel on Ellen White öelnud: „Pelgalt Piibli esitamine inimestele just

nii, nagu ta on kirja pandud, võib inimestes ära teha suure töö. Manitsega neid võtma Piiblit just nii nagu ta on, et tuua taevalikku valgustust, ja kui see valgus särab, siis võtta vastu iga väärtuslikku valguskiirt ja kartmatult alistuda tagajärgedele.“

Pühakiri kui meie kaitsekilp

Siin maa peal oli Jeesuse õpetuse keskmeks Jumala Sõna. Meile on öeldud: „Kristuse teenrid peavad tegema sama tööd. Nii nagu vanasti, peame me ka täna eristama Jumala Sõna inimlikest teooriatest ja spekulatsioonidest. Paljud end evangeeliumitööliseks nimetavad inimesed ei usu Piiblis kui Jumalast inspireeritud Sõnasse. Nad seavad endi arusaamad kõrgemaks Jumala Sõnast; ja see Pühakiri, mida nad õpetavad, tugineb nende endi autoriteedil. Selle jumalik autoriteet on hävitatud. Seega on truudusetuse seemned laiali külvatud; inimesed on segaduses ja ei tea, mida uskuda.“⁸

„Kristus õpetab, et Jumala Sõnast peaksid aru saama kõik. Ta viitas Pühakirjale kui autoriteedile, milles ei saa kahelda, ja meie peaksime tegema sedasama. Piiblit peab esitlema kui igavese Jumala Sõna, kui kõige vastuolulise lõppu ja kogu usu allikat.“⁹

Meenutades ustavaid märtreid – neid, kes olid valmis ennast

Soovitusi palveks

- 1** **Palume** Jumalat, et Ta annaks meile isiklikult suuremat tänuhinnast Jumala Sõna suhtes, ja sellele pühendumist.
- 2** **Palume**, et Jumal õnnistaks erilise arusaamisega Pühakirjast neid, kes meie usuringkonnas „eluleiba murravad“.
- 3** **Palume** nende pärast kogu maailmas, kellel ei ole juurdepääsu Pühakirjale kas selle puuduse või tagakiusamise pärast.

ohverdama Pühakirja eest –, väärtustagem, õpetagem ja kuulutagem seda vägevast elavast Jumala Sõnast, kuni Jeesus tuleb, et me saaksime öelda koos Taavetiga: „Ma panen su sõna tallele oma südamesse, et ma ei teeks pattu sinu vastu!“ (Ps 119:11)

1 “John Wycliffe, Pre-Reformation Reformer,” Christian History, Christianity Today, www.christianitytoday.com/history/people/moversandshakers/john-wycliffe.html

2 *Ibid*

3 *Ibid*

4 Emma Mason, “The murderous history of Bible translations” BBC History Magazine, www.historyextra.com/article/feature/murderous-history-bible-translations; “John Huss, Pre-Reformation Reformer,” Christian History, Christianity Today, www.christianitytoday.com/history/people/martyrs/john-huss.html

5 Statistika Wycliffe'i üleilmsest alliansist, 2015. aasta okt, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/

6 28 põhitõde, 2015 toimetis, Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus. szu.adventist.org/wp-content/uploads/2016/04/28_Beliefs.pdf.

7 Ellen G. White, *Christian Education*, lk 37.

8 White, *Christian Service*, lk 144.

9 White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 38, 39.

ALEJANDRO MEDINA VILLARREAL

Miks on Pühakiri ülim autoriteet?

Inspireeritud nõuanded on täna sama kõnekad kui nende kirjaapanemise ajal

Aastal 606 eKr oli Iisrael silmitsi oma ajaloo ühe suurema kriisiga. Lühikeses aja jooksul alates kriisi algusest, aastal 586 eKr hävitati Juuda kuningriik. Kuningas Joojakim (valitses 609–598 eKr) oli alistunud Egiptuse ülemvõimule ja pidi maksma kõrgeid makse (2Kn 23:35). Järgmisel aastal (605 eKr) sai Nebukadnetsar II võidu vaarao Necho II ja Egiptuse sõjaväe üle, mis muutis regiooni poliitilist maastikku. Joojakim oli nüüd sunnitud Egiptuse asemel truudust vanduma Baabülonile (2Kn 24:1).

Kahjuks tuli välja, et noor kuningas Joojakim oli Jumala rahvale kriitilisel hetkel haletsusväärne juht. Ta mõtles vaid varanduse kuhjamisele, mis viis korruptsiooni, ebaõigluse ja teiste väärtedeni (Jr 22).

Taevane sõnum

Umbes aastal 605 eKr saatis Issand kuningas Joojakimile prohvet Jeremija vahendusel olulise sõnumi: „Võta enesele rullraamat ja kirjuta sinna kõik need sõnad, mis ma sulle olen rääkinud Iisraeli ja Juuda ning kõigi rahvaste kohta, alates päevast, kui ma hakkasin sulle rääkima,

Joošija päevist kuni tänase päevani! Võib olla, et kui Juuda sugu kuuleb kõigest sellest õnnetusest, mille ma kavatsen neile saata, siis nad pöörduvad igaüks oma kurjalt teelt ja ma võin neile nende süü ja nende patu andeks anda.“ (Jr 36:2, 3)

Jeremija kuuletus ning dikteeris Issanda inspireeritud sõnad Baarukile. Baaruk luges kirjarulli rahva ees ette (s 9, 10).

Kui inimesed sõnumit kuulsid, olid nad hämmastunud ning ütlesid: „Me peame kuningale kõik need sõnad teatavaks tegema!“ (s 16) Nii nad tegidki, aga enne käskisid nad Baarukil ja Jeremijal end ära peita.

Postmodernse suhtumisega kuningas

Juuda kuningas vastas väga vapralt. Jeremija teatab: „Kuningas istus talvekojas – oli üheksas kuu – ja tema ees oli süüdatud sütepann. Ja kui Jehudi oli lugenud kolm või neli veergu, siis lõi kas kuningas kirjutaja noaga rullraamatu katki ja viskas sütepannil olevasse tulle, kuni kogu rullraamat oli hävinud sütepanni tules.“ (s 22, 23) Joojakim ilmutab siin üsna postmodernistlikku suhtumist.

Ta ei olnud Jumala Sõnast huvitatud.

Ta mõtles, et sõnumi sisu oli täiesti ebaoluline.

Ta uskus, et Jumala Sõnal ei ole mingit mõjuvõimu.

Ta mõtles, et võib elada ilma jumalike juhtnöörideta.

Ta astus ükskõiksusest veel sammu edasi ning tema jaoks ei olnud mingi probleem Pühakiri hävitada.

Ta ei mõistnud, et see oli viimane võimalus kriisi vältida, ning ta hülgas selle.

Saatan on ikka ajaloo kestel Piibli ja selle mõjuvõimu vastu erinevaid teguviise kasutanud.

1. Enne uusaega hävitamine ja tagakiusamine.
2. Uusajal ideloogilised rünnakud.
3. Postmodernsel ajal ükskõikne ja põlglik suhtumine.

**Kahjuks tuli välja,
et noor kuningas
Joojakim oli Jumala
rahvale kriitilisel hetkel
haletsusväärne juht.**

Praegusaja raskused seoses Piibliga

Me elame täna samuti kriisiajal: eksistentsiaalse, majandusliku ja keskkonnakriisi ajal. Meie perekonnad kannatavad toidu-, tervise- ja turvatunde kriisi käes. Kust neile probleemidele lahendust otsida? Piibel ütleb: „Hüüa mind, siis ma vastan sulle ja ilmutan sulle suuri ja salajasi asju, mida sa ei tea!“ (Jr 33:3) Jah, Jumala Sõnal on meie igapäevaelu raskustele tõhusad lahendused.

Aga mida teeb postmodernistlik ühiskond? Ta näitab üles ükskõiksust Pühakirja suhtes ning hülgab selle, kuna on tunne, et Piiblit ei ole mõjuvõimu. On isegi püüdlusi Piibleid päriselt hävitada.

Kas neist reaktsioonidest on abi? Ei, sest inimeste vaimulikud vajadused jäävad alles. Ilmalikus maailmas otsivad inimesed vaimsust valedest allikatest, kuid koguduses näeme teistsugust tagajärge: Piibli kirjaoskamatus.

Mis on sellise kirjaoskamatuse tagajärjed? Piibli müstifitseerimine ja spirituaalsete legendide esilekerkimine, enneolematu ja ülitundelise jumalateenistuse kogemuse otsingud, kristlike superstaaride esilekerkimine, kelle deklaratsioonid ja tõlgendusi järgivad paljud, ja sellise koguduse ehitamine, mis on haavatav igasuguste pettuste ja absurdsete kuulutuste suhtes, mida Jumala nimel jutlustatakse.

Pühakirja eest seismine

Jumala Sõna ei saa hävitada: „Rohi kuivab ära, öieke närtsib, aga meie Jumala sõna püsib igavesti.“ (Js 40:8) Kuigi kuningas Joojakim hävitas kirjarulli, käskis Jumal Jeremijal kirjutada uus rull ning *lisada sellesse veelgi enam sisu* (Jr 36:28–31). Mitte keegi ei saa peatada evangeeliumi levimist. Jumala Sõna ei sõltu inimsüdame tujudest (Lk 19:14).

Kuningas Joojakimil olid Egiptuse suhtes suured lootused. Selle tulemusena ja vaarao õhutusel tõstis ta avalikult Nebukadnetsari vastu mässu. Juuda kuningas veenis oma

rahvast, et nad võitleksid Paabeli vastu, öeldes, et egiptlased aitavad neid. Kuid selle asemel provotseeris mäss Kaldea sõjaväge riiki tungima. Tõsi on, et Egiptus ei olnud kunagi tõsiselt võtnud mõtet Juuda aitamisest; nad lihtsalt ostsid enda huvide nimel aega juurde.

Jumal saatis kuningas Joojakimile lootusesõnumi, et päästa oma rahvas, kuid kuningas hülgas selle sõnumi ja pani oma usalduse valelootusele.

Jumala Sõna saadikutena ei saa me eeldada, et piibellik õpetus on teretulnud. Tänapäeval soovivad paljud kuulda heakskiitu oma nurjatustele. Ellen White kirjutas: „Paljud keelduvad tähele panemast korduvaid hoiatusi ja kuulavad meelsamini valeõpetajaid, kes meelitavad ja kiidavad takka tühiseid arvamusi ning vaatavad läbi sõrmede nende pahategudele. Ahastuse ajal ei ole sellistel inimestel mingit kaitset ega mingit abi taevast. Jumala valitud sulastel tuleks suhtuda julgelt ja kannatlikult katsumustesse ja kannatustesse, mis neid tabavad siis, kui neid laimatakse, ignoreeritakse ja väärsti esitatakse. Nad peavad ustavalt jätkama Jumalast antud tööd ja pidama alati meeles, et ka vana aja prohvetid, inimkonna Päästa ja Tema apostlid kogesid halba kohtlemist ja vaenu Sõna pärast.“*

Jumala Sõna saadikutena ei saa me eeldada, et piibellik õpetus on teretulnud.

Järeldusi vaimuliku mõjuvõimu kohta

- Jumal on ainus, kes teab tulevikku. Tema on kogu Piiblis sisalduva informatsiooni allikas (Js 46:10; 2Tm 3:16).

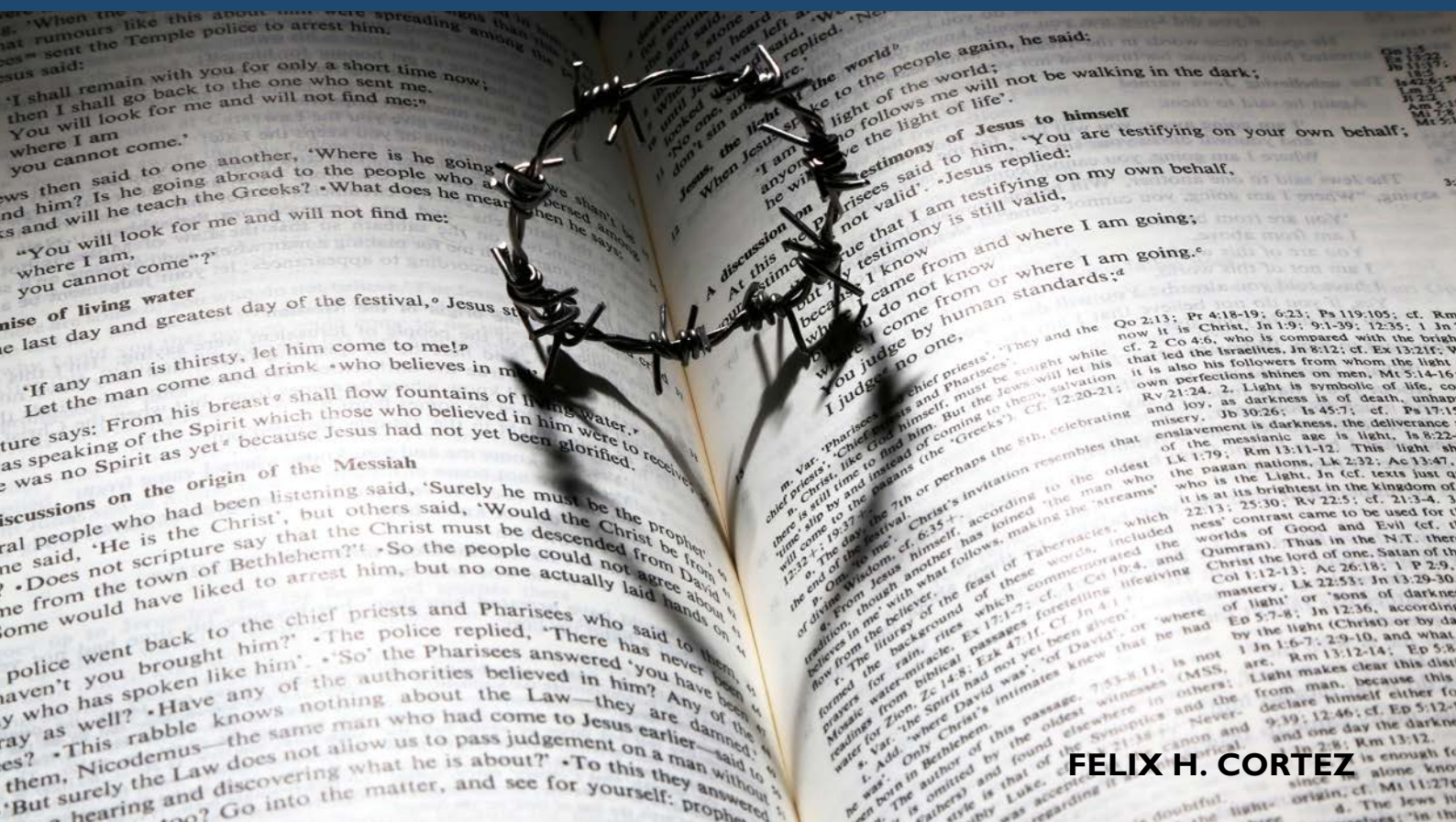
Soovitusi palveks

- 1 Palume**, et Issand aitaks meil mõista, kuidas saame Tema Sõna austada ja sellele kuuletuda.
- 2 Palume**, et Issand aitaks jääda oma kogudusel ustavaks Tema Sõnale, kui jagame lõpuaja kuulutust.
- 3 Palume** oma pereliikmete ja sõprade eest, kes praegu veel ei mõista Pühakirja ega aktsepteeri seda.

- Me ei tohiks eeldada, et inimesed võtavad Piibli sõnumi vastu kergelt (Jh 15:18, 19).
- Moodne ühiskond kipub hülgamma Jumala Sõna ükskõiksuse ja põlgusega, eelistades usaldada valekontseptsioone ja -filosoofe (Ilm 3:17).
- Piibliaalse kirjaoskamatuse tagajärjeks on ebakindlad usukogemused, mis põhinevad isiklikel huvidel (Mt 7:21–23).
- Jumala Sõna jääb vaatamata sellele, et inimesed pööravad sellest ära (ja mõnikord ka hävitavad seda) (Mt 24:35).
- Piiblit on ülim mõjuvõim. Seega me peame selle sõnumi suhtes tähelepanelikud olema (Ps 119:160). ☞

*Ellen G. White, „Prohvetid ja kuningad“, lk 437.

Alejandro Medina Villarreal on pastor Villahermosas Mehhikos.

FELIX H. CORTEZ

Kuidas Pühakirja lugeda

*“Eks meie süda põlenud meie sees...
kui ta meile kirju selgitas?”*

Üks Piibli seikadest, mis mind hämmastab, on jüngrite täielik heitumine pärast Jeessuse ristisurma. Sellele mõtlemine jahmatab.

Oma teenistuse jooksul rääkis Jeessus jüngritele mitmel korral lihtsalt ja selgesõnaliselt, et Ta tape takse, ning ka seda, et Ta tõuseb surnuist üles. Ometi tabas rist jüngreid üllatusena ning kui Ta üles tõusis, siis nad ei uskunud! Kuidas sai see niimoodi juhtuda?

Jüngrite läbikukkumine tekitab minus ärevust, kuna ma tajun, et sama võib juhtuda ka minuga.

Kuid mul on hea uudis – see ei pea nii olema.

Jeessus selgitas Emmause teel, kuidas me peaksime Piiblit lugema.

Raja oma usk Piiblile

Jeessus selgitas, et Tema jüngrid ei saanud aru seetõttu, et nad ei uskunud (Lk 24:25). Usk Jumala Sõnasse on esimene samm mõistmise suunas (Hb 11:3).

Mõned lugejad usaldavad kirikut või kirikujuhte. Nad lubavad lahkelt enda eest mõelda ja öelda, mida Piiblis kirjutatakse tähendab. Mõned teevad seda mugavusest, teised arvavad, et Piiblil on omamoodi vaimne või salajane tähendus, mida mõistavad üksnes vähesed valitud.

Näiteks 12. sajandi prantsuse abt Bernard Clairvaux'st kirjutas jutluse Saalomoni Ülemlaulu 4:2 olevaist pruudi hammastest. Ta väitis, et hambad kujutavad kloostri kōrgematel ja madalamatel kohtadel olevaid munkasid. Tema jutlus on huvitav, aga sellel ei ole mingit seost Ülemlaulu 4:2 algse tähendusega.

Samasugune nähtus leiab aset ka tänapäeval, kui jutlustajad tõlgendavad Pühakirja lõike erinevalt selle algsest tähendusest. Allegooria kõneleb meile rohkem tõlgendaja võimetest ja mõtetest, mida tema edastada tahab, ent mitte salmi tegelikust tähendusest. Taoline teguviis asetab usalduse inimestele ja ülen-dab neid.

Piibel aga ütleb, et Jumal andis oma Sõna kõigile ja et kõik saavad sellest aru, isegi lapsed (Mt 11:25, 26; Jh 7:17; 2Tm 3:14–17).

Teised usaldavad inimeste järel-
dusi. Jumal on andnud meile arut-
lusvõime. Ta soovib, et me
kasutaksime seda ka suhtes Temaga
(vt Js 1:18). Argumenteerimine aga
neutraliseerib mõne lugeja meelest
Jumala Sõna väe. Seega juhul, kui
Piibli väide ei kattu inimese loogi-
kaga, peetakse seda Piiblistse sattu-
nud veaks, mis jäetakse seejärel
kõrvale.

Arusaamine ei ole sihtpunkt, vaid teekond.

Kuid Jumal on suurem kui meie
võime Teda mõista. Meil tuleb Teda
igal juhul usaldada (Mt 22:29–32;
1Kr 1:18–25).

On ka lugejaid, kes usaldavad ise-
ennast. Nad võtavad sõnad, kuid
unustavad konteksti ja salmi või
lõigu algse eesmärgi ning seavad
tõlgendust määravaks teguriks
iseenda.

Näiteks, mida tähendab 1Pt 2:21,
kus öeldakse, et Jeesus jättis „ees-
kuju“, et me „käiksimme tema jälge-
des“? Kui ignoreerime konteksti,
võiks see salm tähendada, et me
peaksime kandma samu riideid,
mida Jeesus kandis, olema vallalised
nagu Tema ja tegema muid sarna-
seid asju, mida tõlgendaja võib
soovida.

Ometi on kontekst selge. Jumal
mõtles, et me ei peaks tegema pattu,
sõimama ega ähvardama, kui meie
vastu ollakse ülekohtused. Eirates
Pühakirja konteksti, seame tõlgen-
duse mõõdupuuks iseenda.

Ning mõned on usu sootuks kao-
tanud. Pettunud erinevates tõlgen-
dustes, on nad hakanud uskuma, et
tõde pole kellelgi. Kuid Pühakiri
ütleb, et Jumal on andnud meile
oma Püha Vaimu, et juhatada meid
kogu tõesse (Jh 16:13). Jumal soovib,

et meie usk toetuks Temale, mitte
kirikule, selle juhtidele, inimlikule
loogikale, isegi mitte iseendale, sest
me kõik oleme ekslikud.

Loe tervet Pühakirja

Teiseks põhjuseks, miks Jeesuse
ristisurm jüngrid ootamatult tabas,
oli see, et nad polnud lugenud kogu
Pühakirja. Selle asemel olid nad kes-
kendunud Piibli nendele osadele,
mis neile meeldisid. Jüngrid armas-
tasid väljendit *Inimese Poeg*, kuna see
identifitseeris Jeesuse Taanieli 7:13,
14 kirjeldatud taevase olendina, kes
hakkab valitsema ja kelle kuning-
riiki kunagi ei hävitata.

Pühakiri ütleb aga ka seda, et
Messias sureb rahva pattude eest (Js
53) ja et Ta kaotatakse ära (Tn 9:26).
Jüngrid ei saanud neist salmidest
aru, nagu ka Jeesuse enda hoiatus-
test, kuna need läksid vastuollu sel-
lega, mida nad uskusid, olles seega
vastuolus nende endi soovidega.
Neil polnud kõrvu kuulumiseks.

Seevastu Jeesus ise seletas jüngrid-
tele, „hakates peale Moosese ja
Prohvetitest /.../ kõigist kirjadest
selle, mis tema kohta käib“ (Lk
24:27). Me peame tegema sedasama.
Kogu Pühakirja lugemine tähendab
paluda Jumalalt kõrvu kuulda kogu
Pühakirja, isegi neid lõike, mis meile
ei meeldi või mille kohta me eelis-
taks, et need ei vastaks tõele.

Sellise eluviisi tulemuseks, kui järgitakse otsustavalt Tema nõuandeid, on südamesõprus Jumalaga.

Praktiseeri õpitut

Kuuletumine on viimane samm
Pühakirja mõistmisel. Jeesus ütles,
et need, kes tahavad teha Jumala

Soovitusi palveks

- 1** **Palvetame**, et Jumal annaks
meile kõrvu kuulumiseks ning
tahet Pühakirjast õpitut ellu
rakendada.
- 2** **Palvetame**, et toetuksime
usukogukonnana üksnes
Jumala Sõnale.
- 3** **Adventistidena** tunneme
erilist soovi aidata teistel
kolme inglil sõnumit tundma
õppida. Palvetame, et Jumala
Sõna mõistmisel ja õpeta-
misel kohaldaksime kogu
Pühakirja printsiipi.

tahet, teavad tõde (Jh 7:17). Sama
juhtus jüngritega Emmause teel. Kui
nad käisid Jeesusele peale, et Ta
nende juurde öömajale jääks, mis
viitab sellele, et nad olid Tema
sõnumi vastu võtnud ja soovisid
enamat, siis „nende silmad avane-
sid“ ja nad tundsid Ta ära (Lk 24:31).

Samamoodi osutub tõeks vastu-
pidine. Need „kes ei armasta /.../
tõde“, saavad aegade lõpus petta
(2Ts 2:9–12; 2Tm 4:3, 4).

Arusaamine ei ole sihtpunkt, vaid
teekond, mida mööda liikuda. Sellise
eluviisi tulemuseks, kui järgitakse
otsustavalt Tema nõuandeid, on
südamesõprus Jumalaga ning kind-
lustunne, et Tema Sõna on tõsi ja
Tema lubadused kindlad. Niipea kui
jüngrid olid seda kogenud, ei soovi-
nud nad enam vait olla. Täpselt
samuti juhtus ka jüngritega Emma-
use teel. ☪

Felix H. Cortez on
Andrewsi ülikooli teoloogiaseminari
Uue Testamendi dotsent ja
religiooniprogrammi direktor.

KAREN HOLFORD

Erinevus, mida Pühakiri loob

Kuidas me saame Jumalat tunda, kui me ei tunne Tema lugu Piiblis?

Minu abikaasa otsis kodu meie noorele perele. Meil olid väikesed lapsed ja uus kodulinn kaugel, nii et Bernie otsis üksinda. Ta püüdis maju vaadata minu silmadega. Ta uuris hoolega iga tuba, kujutledes seal meie elu. Kas köök on piisavalt suur? Kas aed on väikestele lastele ohutu? Kas kõik oleksid siin õnnelikud?

Pärast neljateist abieluaastat ja seitset erinevat kodu teadis Bernie täpselt, mis mulle meeldib. Ta teadis, mida ma kodu juures hindan, mis häirib ning mida me oleme võimalised muutma.

Lõpuks leidis Bernie kodu, kus meie pere elas, armastas, naeris, nuttis ja õppis järgmised üksteist aastat. Kui ta tegi mulle ekskursiooni meie uues kodus, oli see väga põnev. Ma mõistsin, et ta on kõike vaadanud minu silmadega. See maja vajab liitrite kaupa värvi ja korralikku nühkimist, aga see oli täiuslik.

Bernie hoolikas valik tugines kõigele, mida ta oli minu kohta õppinud iga päev minuga koos elades, mind kuulates ja mind põhjalikult tundma õppides.

**Mida lähemalt
Jumalat tunneme,
seda sügavamalt
kogeme, kui palju
Ta meid armastab.**

Keerulisele vastu astudes

Uue kodu valimine on võrdlemisi kerge. Elu seevastu on täidetud valikutega, mis on palju keerulisemad. „Mu naisele on pakutud kolmeaastast lepingut töötamiseks teises riigis. Tal on võimalus koju tulla vaid kaks korda aastas. Samas tagab tööst saadav tulu meie laste hea hariduse.

Kas töökoht vastu võtta on hea mõte?“ „Kas me peaksime hakkama misjonärideks?“ „Ma olen armunud imelisse mehesse! Kuidas ma tean, kas Jumal soovib, et abielluksime?“ „Mu abikaasa lööb mind ja meie lapsi. Kuidas ma saan meie turvalisust tagada?“

Kuidas me saame langetada parimaid otsuseid, kui oleme takerdunud vastakasse info-, uskumuste ja ideede võrku? Ning parimad otsused inimese perspektiivist ei ole alati parimad valikud Jumala poolt vaadatuna.

Kutse lähedusse

Piibel ei anna alati selget, samm-sammulist juhust iga olukorra tarvis. Oleks võimatu kirjutada käsiraamat iga situatsiooni jaoks aegade algusest praeguseni. Inimesed, kultuurid ja dilemmaad muutuvad koos maailmaga.

Piibel on palju rikkalikum ja kasulikum kui tööjuhustega varustatud käsiraamat. Piibel on Jumala kutse otsida Teda ning leida *Teda* igast loost ja igast olukorrast. Piibel on täidetud üksikasjalike piltidega Tema armastavast iseloomust. Need ülesvõtted on nagu erinevad kaadrid suuremast pildist. Alles siis, kui paneme kõik tükid kokku, saame ehitada suure pildi ning mõista seda kui tervikut.

Piibel aitab meil avastada Jumala armastava iseloomu erinevaid mõtmeid ja aru saada, kui kesksel kohal Ta soovib meie elus olla, Piibel näitab, kuidas armastada Jumalat ja üksteist.

Me palusime oma lastel aidata koostada nimekiri omadussõnadest, mis kirjeldavad Jumala iseloomu: kõikvõimas, aktsepteeriv, julge, rikkalik, loominguline, hooliv. Me kirjutasime need kakssada sõna üles peaaegu sama kiiresti, kui nemad suutsid neid öelda. Tuba täitus rõõmuga. Me teame, et Jumal on imeiline. Kuigi meie inimlik sõnavara on vaevu piisav kirjeldamiseks Tema imelisust, hiilgust ja armastust, oli meil järsku palju sügavam pilt oma hämmastavast Jumalast.

Vahetu suhtlus

„Kogu Piibel on ilmutus Jumala aust Kristuses,“ kirjutas Elle White. „Kui see võetakse vastu, kui seda usutakse ja sellele kuuletatakse, siis on see iseloomu muutmise suurepärane vahend. See on imeiline stiimul, taganttõukav jõud, mis võimendab meie füüsilisi, vaimseid ja vaimulikke võimeid ning suunab meie elu õigele kanalile.“*

Lugedes Piiblit ning keskendudes Jumala iseloomule, mis väljendub ideaalselt Jeesuse elus, suhtleme vahetult kogu universumi armastuse allikaga ja muutume Tema sarnaseks. Mida lähemalt õpime Teda tundma, seda lähemalt saame kuulda Tema juhtimist oma elus.

Jumala armastavate silmadega

Mida lähemalt me Jumalat tunneme, seda sügavamalt kogeme, kui

palju Ta meid ja kõiki teisi armastab. Kui vaatame oma sassis elu Jumala armastava ja kannatliku pilguga, teeme suurema tõenäosusega arukaid otsuseid.

Kui seisad silmitsi keeruliste olukordadega ja sul ei ole aimu, mida teha, võid proovida luua nimekirja kõigist neist, kes on sinu olukorraga seotud. Siis püüa vaadata iga inimest, kaasa arvatud ennast, Jumala silmadega, ning küsi,

- mis on selle inimese vaimsed, emotsionaalsed, füüsilised ja suhetega seotud vajadused.
- mis on parim viis näidata sellele inimesele Jumala armastust.
- millist aspekti Tema iseloomust soovib Jumal minu kaudu selles olukorras arendada.
- kuidas inspireerivad minu reaktsioonid teisi Jumalale lähedasele minema.

Me saame kasutada palvemeelset mõtisklust, mis juhhib keerulistes olukordades. Pea meeles, et isegi kui me ei tee täiuslikku otsust, armastab Jumal meid siiski ja soovib meile parimat. Ta jätkab tööd oma armastava eesmärgi nimel, nagu Ta tegi seda ka Aabrahami, Saara ja Haagariga, Joosepi ja tema vendadega, Taa veti ja Batsebaga.

Isegi kui me ei tee täiuslikku otsust, armastab Jumal meid siiski ja soovib meile parimat.

Ja suurim neist on armastus

Kõigist Jumala suurepärasest iseloomujoontest on armastus kõige ülevam. „Armsad, armastagem üksteist, sest armastus on Jumalast ja igaüks, kes armastab, on sündinud Jumalast ja tunneb Jumalat. Kes ei armasta, see ei ole tundnud Jumalat, sest Jumal on armastus... Mu armsad, kui Jumal meid nõnda on armastanud, siis oleme ka meie kohustatud armastama üksteist.“ (1Jh 4:7–11)

Soovitusi palveks

- 1 Palvetame, et Jumal aitaks meil näha, kuidas Ta juhib meid armastavalt vastusteni oma Sõnas.**
- 2 Palume Jumalalt, et Ta aitaks meil kasvada Tema sarnaseks, kui keskendume Tema armastusele Piiblis.**
- 3 Kui sa õpid Tema Sõna, palu, et Jumal ilmutaks oma armastust ning näitaks sinu kaudu oma armastust teistele.**

Kõige olulisem põhjus, miks õppida Jumalat lähemalt tundma, on, et saame kogeda Tema lahkett, kannatlikku, andestavat, lohutavat, vastuvõtlikku, heldet armastust ning armuda Temasse. Kui me kogeme seda imelist armastust, oleme palju paremini varustatud jagamiseks Tema armastust maailmaga ning aitamaks ka teistel Temasse armuda.

Kui elu on väljakannatamatult valus ja meie süda murtud, tuleb kõige suurem lohutus meie suhtlemiskogemusest armastava Jumalaga. Me avastame, et Ta hoolib sügavalt meie õnnestest ja võitlustest (Ps 34:18), Ta märkab meie iga pisarat (Ps 56:9) ning Tema saab aru meie haavatavusest (Ps 103:13–18). Ta ootab päeva, mil saame elada koos Temaga taevas ja Tema pühib ära iga pisara (Ilm 21:1–4). ☺

Karen Holford on pereterapeut. Ta on Trans-Euroopa divisjoni peretöö osakonna juht.

* Ellen G. White, *Mind, Character and Personality* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1977) 1kd, lk 93, 94.

DAVID THOMAS

Pühakiri ilmutab Jeesust

Kristust ilmutab nii Vana kui Uus Testament

Kuidas näitab Piibel meile Jeesust? Tuleb välja, et vastus sellele küsimusele on laiahaardeline ja huvitav. Lisaks on see ka julgustav ja potentsiaalselt elumuutev.

Kõige ilmselgemaks paigaks, kus Jeesusele pilk heita, on evangeeliuimid. Igaüks, kes on evangeeliuime lugenud, teab, et seal leidub palju jutustusi sellest, mida Jeesus tegi ja õpime seeläbi Teda tundma. Me saame Teda tundma õppida ka selle kaudu, mida Ta on öelnud. Uurides nii üht kui teist, saame Temaga tuttavaks. Vaadakes, mil viisil räägib Piibel Jeesusest.

Tema lugu

Esiteks saame lugeda lugusid Jeesusest. Jutustus Jeesusest ja abielurikkumiselt tabatud naisest on tõenäoliselt üks tuntumaid lugusid Temast. Leiame selle Johannese evangeeliumi 8. peatükist. Luges seda hoolikalt, näeme, et kogu

kirjeldatud sündmus oli üles ehitatud soovile Jeesus lõksu meelitada.

Kirjeldatud stseen on häiriv: südistajate karmid näod, naise tohutu hirm ja segadus, kõrvalseisjate uudishimutsemine ja Jeesus kõige selle keskel.

Kõige kõnekam on Jeesuse reaktsioon naise suhtes, mis ilmneb loo lõpus. Ta ei mõista naist hukka, ei hurjuta teda, ei osuta tema pattudele ega naudi tema eksimuste väljatoomist. Ta ei heida naist kõrvale kui kogukonda sobimatut. Ta on naise suhtes hoopis heatahtlik. Ta tegutseb nii päästvalt kui võimalik. Ta mõtleb, kuidas on kõige targem tegutseda, et tekiks võimalus taastada naises see üllas kuju, mille Jumal inimeses alguses lõi.

Ellen White'i kommentaar Jeesuse headuse mõjust „Ajastute igatsuses“ on julgustav: „Naise süda sulas, ta viskus Jeesuse jalge ette, kiindunud ja tänulik, ning tunnistas nuuksudes oma patte. See oli tema jaoks uue elu, Jumala teenimisele pühendatud puhtuse ja rahu elu algus.“*

Sellest loost ei õpi me mitte ainult seda, kuidas Jeesus käitus eksinutega, vaid ka seda, mil moel Ta püüdis muuta asjade kulgu, et päästa nii paljusid kui võimalik. Siit võime õppida, et heatahtlikkus avab tee muutusele. See jutustus tunnistab ka Jeesuse väest muuta elu – et Ta otsib selleks alati võimalusi ja teid.

Tema sõnad

Teiseks võime põhjalikumalt uurida evangeeliuimides talletatud Jeesuse sõnu. Praegu heidame pilgu Jeesuse lühikestele, lakoonilistele ütlustele, mitte põhjalikumatele õpetustele. Üheks selliseks näiteks on: „Hea inimene toob välja head oma südame heast tagavarast ja paha inimene toob pahast välja paha, sest ta suu räägib sellest, millest on tulvil ta süda“ (Lk 6:45).

Tegu on elu olulise põhimõttega – see, mida me kogume oma sügavaimatesse kihtidesse ehk südamesse, saab ühel hetkel avalikuks. Kui me koolitame end headuse ja õiguse

alal, siis just see meis ilmnebki. Kui pühendume kurjusele ja üleastumisele, siis seda meie elu ka peegeldab. On ilmselt ülearune lisada, et need, kes igatsevad olla taevases kuningriigis, pööravad tõsist tähelepanu sellele, millele nad oma aega ja tähelepanu kulutavad, sest need asjad mõjutavad nende olemust.

Tema isik

Kolmandaks saame õppida Jeesusest, mõtiskledes, mida Ta ise on enda kohta öelnud. Need väljaütlemised on olulised, sest nende kaudu õpime, kuidas Jeesus ise end määratles. Sedasorti isiklikke väljaütlemisi pole palju, valdav osa neist asub Johannese evangeeliumis.

Jh 5:17, 18 ütleb Jeesus: „„Minu Isa tegutseb tänini ja ka mina tegutsen.“ Siis otsisid juudid veel enam võimalust teda tappa, sellepärast et ta oli lisaks hingamispäeva rikkumisele nimetanud Jumala oma Isa olevat, tehes ennast Jumalaga võrdseks.“ Jeesus ütleb siin enda kohta välja väga üheselt mõistetava seisukoha. Seda lugedes saame otsest allikast teada, kes Jeesus oli.

Jeesus ütleb, et Ta ei ole tavaline inimolend, selline, nagu meie. Temal on otseside igaviku ehk Jumalaga, keda Ta nimetab oma Isaks. See, et Jeesus pidas öelduga silmas, et Tema on jumalik, nähtub selgelt Tema kuulajate reaktsioonist. Nad mõistsid väga hästi, mida Ta ütles, ja nende arvates olid Tema sõnad enda kohta niivõrd Jumalat teotavad ja solvavad, et nad tahtsid Ta tappa.

Jeesuse sõnad oma olemuse kohta on üks kinnitus kristlaste usule Jeesuse jumalikkusesse – see on tõde, mis on möödapääsmatu, kui usume Tema võimesse meid päästa.

Tema jutlused

Neljandaks võime Jeesusest palju teada saada Tema põhjalikumatest õpetustest, mis Piiblis kirjas. Mõned neist on edasi antud tähendamissõnade kaudu, millest paljud on tänini hästi tuntud. Üks, mida ehk nii laialt ei tunta, kuid mis kannab endas

imelist õppetundi, on kirjas Luuka 18:1–8.

Jumal on tegutsenud aktiivselt kogu ajaloo vältel Jeesuse Kristuse kaudu, kelles on meie lunastus.

See tähendamissõna on lesknaisest, ühest tollase ühiskonna kõige vähemtähtsamast liikmest, ja ebaõiglasest kohtunikust. Kohtunik keeldub kaitsmast lesknaise õigust, naine aga, olles otsustanud kindlalt oma õiguse eest seista, käib kohtunikule järjekindlalt peale, et too tema heaks tegutseks. Lõpuks, soovides vabaneda tüütust pealekäijast, lahendab kohtunik naise kohtuasja õiglaselt tolle kasuks.

Tegu on huvitava tähendamissõnaga mitte lihtsalt pinge tõttu, mida tekitab sotsiaalne ebavõrdsus ja totaalselt erinev mõjuvõim, vaid ka seepärast, et siinne õppetund õpetab vastandamise kaudu. Tähendamissõna sõnum on, et me ei oleks selle kohtuniku, vaid pigem lesknaise sarnased. Ja õppetund? See sõnastatakse otse tähendamissõna alguses: „Et nad peavad ikka palvetama ega tohi tüdida“ (1. s).

Kui arendame püsivust, teenib see meid ustavalt.

See tähendamissõna õpetab meile, et püsivus ja sihikindlus on iseloomomadused, mida Jeesus hindab. Meid julgustatakse, et kui arendame püsivust, teenib see meid ustavalt meie teel läbi karmi ja katsumusterikka elu sellel planeedil Maa. Liigagi sageli langeme juba õige väikeste hädade korral kahtluste küüsi ja hakkame virisema selle üle, kas Jumal meist enam üldse hoolibki.

Antud tähendamissõnast näeme, et palve ja järjekindlus on suurepärane tandem, mis aitab meil vastu pidada. Nii selle kui ka teiste tähendamissõnade kaudu õpime Jeesust tundma.

Loomulikult võiksime heita pilgu tervele hulga Jeesuse tähendamissõnadele ja sealt palju kasulikku õppida, kuid praegu jätkame vastuse otsimist meie esimesele küsimusele: „Kuidas ilmutab Piibel meile Jeesust?“

Teiste tunnistused

Viiendaks saame Jeesust tundma õppida, heites pilgu sõnadele, mida on Temast rääkinud Tema kaaslased, kellel kujunes Temast oma isiklik arvamus. Sellised tunnistused on väga olulised, sest need pärinevad inimestelt, kes olid kohal ja nägid Jeesust päriselus.

Üks sügavamaid ja huvitavamaid märkusi selles kategoorias on armastatud jüngril Johannese sõnad Jh 1:1–3. Paljude inimeste jaoks on sõnastus mõnevõrra keeruline, sest see kõlab pisut kummaliselt. Ometi väljendab see tohutut tõde: „Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal“ (1. s).

Johannes, kes oli olnud koos Jeesusega, näinud Teda tegutsemas, kuulnud Tema õpetusi, jälginud seda kõike tollal olemasoleva Pühakirja valguses, jõudis märkimisväärsele järeldusele, et Jeesus on Jumal, järeldusele, mis on vastuolus kõige-ga, mida meie normaalseks peame. Tõendid selle kohta olid aga niivõrd kindlad, et Johannes ei saanud teisiti kui jõuda niisuguse järelduseni.

See seik annab meile Jeesuse kohta palju teavet. Ta ei olnud lihtsalt üks inimene. Ta on, Tema enese sõnade kohaselt, Jumala Poeg. Seda mõistsid selgelt need, kes Temaga suhtlesid.

Siiani käsitletud viisid, mille abil oleme püüdnud mõista, kuidas Piibel Jeesust ilmutab, on küllaltki lihtsad ja mõistetavad. Nad on Jeesuse tundmaõppimiseks selged ja arusaadavad.

Tema prohvetikuulutused

Lõpuks siirdume Pühakirja osasse, kust õpime Jeesust tundma veidi keerukamal moel, kuid mis samas annab meie uurimistööle rohkelt lisaväärtust. See kasvab välja arutelust Päästja ehk Messia kontseptsiooni teemal.

Kristlased väidavad, et Jeesuse isikus täituvad paljud Vana Testamendi töötused Messia kohta. Kui me liidame Jeesuse nende töötustega, tekib meil hulgaliselt tõeliselt huvitavat informatsiooni, mille esimesed märgid leiame juba päris algusest, 1. Moosese raamatust, kus patustanud Aadamale ja Eevale antakse esimene töötus, mis on seotud maole pandud needusega: „Ja ma tõstan vihavaenu sinu ja naise vahele, sinu seemne ja tema seemne vahele, kes purustab su pea, aga kelle kanda sa salvad“ (1Ms 3:15).

Siin, oma kõige embrüonaalsemal kujul, on viide esimesele töötusele paljudest, mis puudutab päästet needusest, mis patu tõttu maailma tuli.

Piibel räägib Jeesusest väga mitmel moel. Piibel on imeline raamat, mis kannab paljusid erinevaid mõtteid, kuid millel on üks keskne teema: Jumal on tegutsenud aktiivselt kogu ajaloo vältel Jeesuse Kristuse isiku kaudu, kelles on meie lunastus. Kuulugem nende hulka, kes on usus püsivad!

David Thomas on
USAs Washingtonis asuva
Walla Walla ülikooli
teoloogiateaduskonna dekaan.

* Ellen G. White „Ajastute igatsus“, lk 462

Soovitusi palveks

- 1** **Palvetame**, et meil oleks püsivust lugeda Jeesusest Tema Sõnast, et võiksime tundma õppida oma Päästjat.
- 2** **Palvetame**, et meil oleks igatsust uurida Piiblit kindla eesmärgiga õppida veelgi paremini Jeesust tundma.
- 3** **Palvetame**, et Jumala Sõna uurimisest kasvaks välja Jeesuse armastus, mis sunniks meid kuulutama Temast teistele.

NELJAPÄEV

8. november 2018

Külvata lootust lootusetus maailmas

Selle maailma kannatused ei ole midagi, võrreldes tulevase auga

KELDIE PAROSCHI

Teades, et surm on lähedal, seisib Mooses Nebo mäel ja vaatas töötatud maa poole. Ta võis näha lopsakaid tasandikke ja viinapuuaedu, selliseid, nagu Jumal oli lubanud.

Mooses oli näinud iisraellaste kannatusi ja nende karmi kohtlemist Egiptuses ning ta oli otsustanud kuuletuda Jumala kutsele rahvas orjusest välja tuua. Ta oli loobunud oma luksuslikust elust ja paljutöötavatest väljavaadetest Egiptuses, valides pigem „näha vaeva koos Jumala rahvaga kui üürikest aega nautida pattu“ (Hb 11:25). Ta oli teeninud kui alandlik karjane ja oli aastaid

kannatlikult talunud Iisraeli rahva nurisemist. Nüüd vaatas ta surmale otsa täiesti üksinda, teades, et ta ei saa töötatud maale, ta ei saa näha Jumala töötuse täitumist, mille Jumal Iisraeli rahvale andnud oli. Võis tunduda, nagu oleksid tema ohvrimeelne elu ja raskused olnud asjatud. Mooses oli väga nõrduinud.¹

Moosese tunded peegeldasid tol hetkel kõike seda, mis meie maailmas põhimõtteliselt valesti on. Ükskõik kui kõvasti me ka ei pingutaks, tundub, et inimesed on ikka tänamatud. Ikka veel vaatame abitult pealt, kuidas meie armsad kannatavad.

Lõpuks seisame ikkagi võitmatu vaenlase – surma – ees.

Õnneks heidab Piibel valgust meie maailma olukorrale, jagades suurepärast lootust.

Patu palk

Piibel algab kauni aruandega Jumala meisterlikust loomistööst. Jumal kujundas kõik geniaalselt ning harmoonia valitses kõikjal. Eedeni aias olid kannatused ja surm ennekuulmatud. Kuid inimkonna vabadus sõltus kuulekusest Jumalale: valides mitte kuuletuda, said inimkonnale osaks kannatused ja surm (1Ms 2:16, 17; Õp 16:25; Jk

1:15). Aadam ja Eeva pagendati Eedeni aiast ning patu tagajärjel moondus koos nendega kogu loodu (1Ms 3:16–24; Rm 8:20–22). Meie, nende järeltulijad, oleme sellest ajast saadik kannatanud patu tagajärgede käes (Rm 5:18).

Pühakiri kinnitab, et surm ei ole normaalne või loomulik elu osa. Hoopis vastupidi: surm on ebaloomulik. Surmal ei olnud Jumala ideaalses plaanis kohta. Jumal loob ja hingab elu eksisteerima (1Ms 2:7; li 33:4; Hs 37:5), surm aga pöörab elu pea peale ja hävitab selle. Haigused, sõjad ja näljahädad on valusad patu tagajärjed, mis lõpuks viivad surmani. Aadama patt võimaldas saatal jõuga selle maailma vürstiks saada (li 1:6; Mt 4:8,9; 2Kr 4:4). Kuna „patu palk on surm“ (Rm 6:23), võttis saatan õiguse väita, et „kõik, kes on hauas, on justkui tema vangid“.² Tal õnnestus Mooset provotseerides teda Jumala vastu patustama panna, mis maksis Moosesele töötatud maale sisenemise (4Ms 20:8–12). Kui aga saatan taotles Moosese surnukeha endale, sekkus Jumal (Jd 9).

Jumala kingitus

Moosese usk Jumala töötusse julgustas teda aastakümneid taluma kõrberännakul ettetulevaid raskusi. Ta oli tunnistajaks Jumala armastuse ja tugevuse lugematutele tunnusemärkidele; ta teadis, et Jumal peab oma sõna.

Alates patu tulekust siia maailma on Jumal andnud aega ja lubanud, et Ta vabastab meid patuköödikuid ja surmast, Ta on tõestanud, et Tal on võim seda teha (5Ms 7:9; Hb 10:23). Iisak sündis vaatamata Aabrahami ja Saara kõrgele eale (1Ms 12:2; 21:2, 3). Iisraeli rahvas juhiti imeliselt Egiptusest välja läbi Kõrkjamere, mööda kuiva maad (2Ms 2:23–25; 14:29). Jumal hoolitses nende toidulaua eest 40 kõrbeaasta vältel, andes igaks päevaks värske manna (5Ms 8:1–10). Lugematuid kordi tõi Jumal Iisraeli rahva lahingust välja: Joosua, Deboora, Gideon ja teiste abil.

Suurim tõestus Jumala plaani täitumise kohta on Jeesus. Mitmed loigud Vanas Testamendis, kaasa

arvatud kõige esimene lubadus vabastamisest, kui Aadam ja Eeva olid pattu langenud, viitavad Messiaale (1Ms 3:15; 4Ms 24:17; 5Ms 18:15; Js 53). Jeesuse teenimistöö oli vaid pilguheit Jumala võimule patu ja surma üle. Tema imeteod näitasid Teda taastamas vaevatud ja haigete inimeste jõudu. Kurjade vaimude väljasaatmine näitas Tema autoriteeti kurjuse üle.

Ristil sai ilmsiks patu ja surma tähendus. Jeesus, Jumala patuta Poeg, kandis kogu maailma patud. Ta suri üksinda, purustatuna Isast täieliku lahutatuse koorma all. Aga Jeesus tõusis kolmandal päeval üles, näidates Jumala võimu patu üle, rietatuna igavese eluga, mille Jumal plaanieris oma rahvale.

Moosesele võis tunduda, nagu oleksid tema ohvrimeelne elu ja raskused olnud asjatud.

Jeesuse ülestõusmine on meie usu alusmüür. Kui Ta ei oleks surnuist üles tõusnud, ei oleks meil põhjust uskuda paremasse tulevikku (Jh 11:25, 26; 1Kr 15:13–26). Aga kuna Ta alistas surma, võime meie olla kindlad Kristuse peatses tagasitulekus, et taastada see maailm algses aulisuses. Sellel päeval „surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud“ (Ilm 21:4; vt 1Kr 15:51–53).

Mooses uskus seda lubadust, ta teadis, et selle maailma kannatused pole võrreldavad aulise tulevikuga, mille Jumal on meile valmistanud. Ta jäi ustavaks kuni lõpuni. Ja kuigi ta ei saanud siseneda Kaananimaale, tunnistas Jumal Moosese oma lapses, õnnistades teda igavese eluga (Hb 11:26; vt Rm 8:18).

Praktiseerides lootust

Meie maailmas on patt, kannatused ja surm normaalsed nähtused. Siiski, me saame olla kindlad, et Jumal peab oma lubadust ning loob

Soovitusi palveks

- 1 Palvetame**, et see lootus, mis meil on Jeesuses, võiks meie südames leegina põleda.
- 2 Palume** Jumalalt abi, et jagada seda lootust kellegagi iga päev.
- 3 Palvetame** meie misjonäride pärast ning kohalike koguduste pärast, kui me jagame seda lootust praktilistel viisidel.

kõik uueks, kaotades igaveseks valu ja surma. Sel ajal kui pole mingit vajadust ahastuseks, ei peaks me mitte niisama istuma ja ootama Jumala sekkumist. Kuigi me peaksime elama, pilk suunatud tulevikku, on meil siiski praeguse aja kohustused.

On vajalik teadvustada, et meie ümber on kannatavaid inimesi, kellele pakkuda nutmiseks oma õlga või muud vajalikku abi. See tähendab Jumala seadusele truaks jäämist, usaldades, et „Issanda kartus on eluks“ (Õp 19:23; vt 12:28).

Lõpuks tähendab see rõõmusõnumi ja lootuse jagamist kõigile, kelleni ulatume. Ka suurimad pingutused ilma lootusesõnumita lõppeksid hauas. Aga meie võime entusiastlikult kuulutada Kristuse võitu surma üle! Usu kaudu Temasse võime täna kindlalt elada, teades, et töötatud maa ootab.

Keldie Paroschi on pärit São Paulost Brasiilias. Hetkel on tal käsil magistriõpingud religiooni alal Andrews'i ülikoolis Ameerika Ühendriikides.

¹ Vaata Ellen G. White, „Patriarhid ja prohvetid“, ptk 43

² Ibid, lk 478

VANDERLEI DORNELES DA SILVA

Kuidas eristada õiget valest?

*Pühakirja õppijad teavad,
kuidas langetada mõistlikke otsuseid*

Lugesin kord teismelisena seinalt grafitit, mis tegi mind nõutuks: „Vabadusest ei piisa. Mina igatsen midagi, millele pole veel nime antud.“

Meie maailm näib olevat kaldunud suhtelisuse äärmusesse. Inimesed soovivad, et autoriteet ja kombed kaoks. Paljud tahavad vabaneda iseenda füüsilisest anatoomiast. Pluralismi tuules loetakse Pühakirja mis tahes moel. Postmodernsed teoloogiad otsivad viise, kuidas lammutada sotsiaalseid struktuure, võttes enda arvates aluseks Piibli, ning kuulutavad laiaulatuslikku emantsipatsioonit. Inimlikud arvamused on seatud kõrgemale kui jumaliku tõe tundmine.

Kuidas on sel suhtelisuse ajastul võimalik aru saada, mis on hea ja õige?

Jumala tundmine

Hoosea kuulutas Põhja-Iisraeli suguharudele vahetult enne kuningriigi langemist 722. aastal eKr. Iisrael oli rikkunud oma lepingut Jumalaga ning ebajumalateenistus oli rahva tõuganud sügavasse kriisi. Kuldvaskate (Hs 8:5, 6; 10:5) kummardamine, mille Jerobeam lasi valmistada (1Kn 12), tiris rahva ebamoraalsusse, nagu oli juhtunud Siinail (2Ms 32:6, 7).

**Vangistus on nagu
kõrb, kus Jumal
saab oma laste
südant kõnetada.**

Selles kriisis hoiatab Issand, et Samaaria „peab kandma karistust,

sest ta on vastu pannud oma Jumalale,“ ja et langetakse „mõõga läbi“ (Hs 14:1). Iisraeli langemise tingis kolme peamise voores puudumine: „maal ei ole tõsidust, armastust ega ka mitte Jumala tundmist!“ (Hs 4:1); tundmise puudumine tulenes Jumala seaduse (Ps 119:66) ja jumalakartuse (Õp 1:7; 2:5) hülgamisest.

Oma armus on Issand töötanud taastamist. Vangistus on nagu kõrb, kus Jumal saab oma laste südant kõnetada (Hs 2:16). Seejärel murrab Ta vaenlase jõu ja „nad võivad elada julgesti“ (s 20). Messias taastab Iisraeli, kuna Ta on täis Pühalt Vaimult saadud teadmist (Js 11:2). Kristuse kuulutuse kaudu on maa täis Jumala tundmist (Js 33:6; Hab 2:14).

Iisraeli lapsed pidid õppima Jumala seadust, nad pidid sellele mõtlema ja olema Jumala lepingu tunnistajad, et omandada olulist tarkust. Mooses soovitas: „Ja need

sõnad [seadus] ... jäägu su südamesse /.../ märgiks kää peale“ (5Ms 6:6, 8). Jumala seadusele mõtlemine oli psalmistile meele järgi (Ps 119:97). Ta oli selle peitnud oma südamesse, et mitte patustada (s 11). Selline tarkus tuleb Jumala käskudele mõtlemisest ja selle õppimisest, kuidas teha head ning pöörata ära kurjast.

Piibellik religioon on ses tähenduses mõistuslik ja juhendav kogemus. Jumala seaduse õppimine, selle üle mõtisklemine ja selle õpetamine on peamised tegevused, mille kaudu arusaamine heast, õiglasest ja pühast muutub Jumala rahva seas laialdaseks ja võimalik, et nende kaudu ka maailmas. Jumala rahvas on valguseks, kui nad levitavad oma naabrite seas seda tarkust.

Hoosea aja ja meie konteksti vahel on nähtav sarnasus. Kuigi tänapäeval on Piibli lugemine ja usulised praktikad tavalised, on eetika ja piibellikud väärtused, mis edendavad jumalakartust, peaaegu pankrotis. Kuidas saame Jumala tundmisest kinni hoida?

Tundmise õpetamine

Iisraelis kandsid Jumala tundmist edasi preestrid, nende huuled pidid talletama tarkust ja nende suust otsiti õpetust (Ml 2:7).

Jumala tahte õpetamine oli katkematu tegevus. Templiteenistusel oli juhendav eesmärk. Taavet eraldas Aasafi, Heemani ja Jedutuuni pojad, kes „kannelde, naablite ja simblitega pidid kuulutama“ (1Aj 25:1). Jumala teenimine sünagoogis tähendas Jumala seaduse tundmaõppimist.

Uues Testamendis ilmnas Jumala tundmine Kristuse õpetuses (Lk 1:77) ja apostlite õpetuses, kes oma korda rajanesid Pühakirjal (2Tm 3:16). Johannes ütleb, et igavene elu koosneb Jumala ja Jeesuse Kristuse tundmisest (Jh 17:3). Paulus sedastas, et Jumala tundmine on tõelise religiooni sisu (Kl 1:9). Selle teadmise hülgamine lõpeb sellega, „mis on vääri“, ja eluga, mis on täis „ülekohut, kurjust, ahnust ja tigidust“ (Rm 1:28, 29).

Kuid Jumala tundmine viib „tundmise ühtsusesse“, nii et me saame „täismeheks Kristuse täisea mõõtu mööda“ (Ef 4:13).

Miks me ei peaks soovima Jumala seadust enda südamesse?

Tõearmastus

Lõpuajale mõeldes ennustab Paulus, et Püha Vaim tõmbub maa pealt ära. Selle põhjus on, et need, kes hülgavad tõe, on nii eksinud, et nad usuvad valet, naudivad ebaõiglust ja peavad õelaid pühadeks (2Ts 2:7–11; 4; vt Ilm 13:3, 4).

Ellen White sekundeerib Paulusele, öeldes: „Ainult need, kes on olnud Pühakirja hoolsad uurijad ja kes armastavad tõe kogu südamest, on kaitstud võimsa pettuse eest, mis vallutab maailma.“¹

Lihtsast Piibli teemal jutlustamisest ja lugude lugemisest ei piisa, et pista rinda tänapäeva relativismiga.

Lihtsast Piibli teemal jutlustamisest ja lugude lugemisest ei piisa, et pista rinda tänapäeva relativismi keerukuse ja aina hääbuva eetikaga. Jumalakartus sõltub Jumala seaduse üle mõtisklemisest, mis anti juhisenä, kuidas hoida kõrget moraali ning tagada eetilised otsused ja valikud.

Jumala rahvas on kutsutud psalmisti kombel (Ps 119:97, 113) tõe armastama. Need, kes armastavad Jumala Sõna, igatsevad seda sügavuti uurida, sellest toituda ja sellele alistuda. Piibli tõdesid saab uurida ja armastada siis, kui neile kuuletutakse.

Ellen White lisab: „Piibli uurimine on vahend, mille kaudu Jumal saab inimese tuua endaga lähemasse kokkupuutesse ja selgitada oma tahet.“² Tema sõnade kohaselt

Soovitusi palveks

- 1 **Palume** Jumalat, et Ta aitaks meil pühenduda regulaarsele piibliuurimisele.
- 2 **Palvetame**, et Issand kaitseks meid Pühakirja uurimise kaudu pettuste eest.
- 3 **Palume** Jumalat, et Ta tooks meie ellu neid, kes janunevad tõe järele, et me saaksime nendega oma teadmisi jagada.

juhatatakse „Jumala rahvas Pühakirja juurde, mis on nende kaitsekiilp valeõpetajate ja pimeduse vaimude petva väe vastu“.³

Meie praegusel ajal on pettus tööga nii sarnane, et on pea võimatu neil ilma vaimuliku õpetuseta vahet teha.

Et postmodernistliku relativismiga toime tulla, peab Jumala rahvas säilitama isikliku kogemuse Jumala tahtega, nõnda nagu see on ilmutatud Tema Sõnas. Kogemuslik teadmine taevasest eetikast, mis on meile Piibli kaudu teada, annab meile võime eristada püha ja eba-püha ning kutsuda teisi üles tegema samasuguseid otsuseid. ☪

Vanderlei Dorneles da Silva on töötanud pastori, toimetaja ning õpetajana. Ta on Brasiilias São Paulos asuva adventkoguduse ülikooli teoloogiaõppekavade koordinaator.

1 Ellen G. White, „Suur võitlus“, kl 625.

2 Ibid, lk 69.

3 Ibid, lk 593.

ELLEN G. WHITE

Pühakirja tähtsus lõpuajal

Et kristlaseks jääda, on oluline jääda püsima Pühakirja alusele

„Käsuõpetuse ja tunnistuse juurde: kui nad selle sõnaga kooskõlas ei räägi, siis sellepärast, et neis ei ole valgust.“ (Js 8:20, KJV) Jumala rahvast juhatatakse Pühakirja juurde, sest see on kaitse valeõpetajate mõju ja pimeduse vaimude eksitava väe eest.

Saatan kasutab kõikvõimalikke vahendeid, et takistada inimesi Piibli tõde tundma õppimast, sest Piibli selged tõed paljastavad tema pettused. Iga Jumala töös toimuv elavnemine äratab ka kurjuse vürstisest aktiivsemale tegutsemisele, nii et ta rakendab oma ülimaid jõupingutusi lõplikus võitluses Kristuse ja Tema järgijate vastu.

Tema viimane suur pettus saab peagi meie ees avalikuks. Antikristus hakkab meie silme all tegema

oma imestusväärseid tegusid. Pettus sarnaneb tõega sellisel määral, et nende vahel on võimalik vahet teha üksnes Pühakirja abiga. Iga väide ja iga ime tuleb läbi katsuda.

Need, kes püüavad kuuletuda kõigile Jumala käskudele, kogevad vastuseisu ja naeruvääristamist. Nad püsivad kindlana üksnes Jumalas. Selleks et enda ees seisvates katsumustes vastu pidada, peavad nad mõistma Jumala tahet, nii nagu see on ilmutatud Tema Sõnas; nad saavad Teda austada vaid siis, kui neil on õige pilt Tema iseloomust, valitusest ja eesmärkidest ning nad tegutsevad nende arusaamade kohaselt. Viimases suures konfliktis ei jää püsima ükski, kelle mõistuses pole kinnistunud Piibli tõed.

Iga hing pannakse proovile: kas ma kummardan Jumalat, mitte inimest? See otsustav hetk on juba

lähedal. Kas sinu jalad seisavad Jumala muutumatu Sõna kaljul? Kas sa oled valmistunud kindlana seisma Jumala käskude ja Jeesuse usu kaitsel?

Enne ristilöömist selgitas Päästja oma jüngritele, et Ta tapetakse ja Ta tõuseb uuesti hauast üles, ning inglid olid kohal, et talletada need sõnad jüngrite mõistusesse ja südamesse. Kuid jüngrid ootasid vabastamist Rooma ikkeest ega suutnud taluda mõtet, et Tema, kellele keskendusid kõik nende lootused, peaks kannatama häbistavat surma. Sõnad, mida oleks tulnud meelest pidada, olid nende meelest pühitud ning kui tuli läbikatumise aeg, ei olnud nad valmis. Jeesuse surm hävitas nende lootused nii täielikult, nagu poleks Ta neid üldse ette hoiatanudki.

Nii on ka meie ees tulevik avatud sama selgesti, nagu see oli Jeesuse sõnades avatud Tema jüngritele. Meile on selgelt esitatud sündmused, mis on seotud armuaja lõppemise ja viletsusajaks valmistumise tööga. Kuid suured hulgad ei mõista üldse neid tähtsaid tõdesid – teadmatuse on nii suur, nagu poleks neid tõdesid üldse ilmutatud. Saatan jälgib neid, et napsata nende meelest iga mõjutuse, mis muudaks nad arukaks pääste jaoks – ja nad ei ole viletsusajaks valmis.

Kahe silma vahele jäänud õpetus

Kui Jumal saadab inimestele nii olulisi hoiatusi, et neid kujutatakse kuulutusena, mida esitavad kesktaeva kohal lendavad pühad inglid, siis Ta ootab, et iga arutlusvõimeline inimene võiks seda kuulutust tähele panna. Metsalise ja tema kuju kummardajate hukkamõistmine hirmuäratavate karistustega (Ilm 14:9–11) peaks juhtima kõiki hoolsale prohvetikuulutuste uurimisele, et teada saada, mis on metsalise märk ja kuidas selle vastu võtmisest hoiduda.

Kuid inimmassid pööravad oma kõrvad tõe juures väljamõeldiste poole. Apostel Paulus kuulutas viimastele päevadele vaadates: „Tuleb aeg, mis nad ei talu tervet õpetust.“ (2Tm 4:3, KJV) See aeg on täiel määral kätte jõudnud. Suured hulgad ei taha Piibli tõde kuulda, sest see segab nende patuse, maailma armastava südame igatsusi ning saatan varustab nad eksitustega, mida nad armastavad.

Kuid Jumalal on siin maa peal rahvas, kelle jaoks jääb Piibel ja ainult Piibel kõikide õpetuste mõõdupuuks ja kõigi reformide aluseks. Ei õpetlaste arvamus, ei teaduslikke järeldusi, ei kiriklike nõupidamiste otsuseid ning veendumusi, mis on nii arvukad ja üksteisega kokkusobimatud nagu neil nõupidamistel osalevad kogudused, ei enamuse häält – ühtki neist ega ka neid kõiki koos ei peaks pidama tõenduseks ühegi

religioosse seisukoha poolt ega vastu. Enne ühegi õpetuse või juhendi aktsepteerimist peaksime saama sellele selge toetuse „Nii ütleb Issand!“

Saatan püüab pidevalt tõmmata inimeste tähelepanu Jumalalt inimesele. Piibli uurimise asemel, mille käigus inimesed õpiksid ise oma kohustusi tundma, juhib saatan neid otsima juhtimist piiskoppidelt, pastoritelt, teoloogiaprofessoritelt. Siis saab saatan nende juhtide meeli kontrollides mõjutada suuri rahvahulki oma tahte kohaselt.

Suvel ei ole igihaljaste ja muude taimede vahel märgatavat vahet, aga kui tulevad tugevad talvetuuled, püsivad igihaljad puud muutumatutena, samal ajal kui teised puud on oma lehestiku kaotanud.

Kui Kristus tuli ja rääkis elu sõnu, kuulasid tavalised inimesed Teda rõõmuga ja paljud – nende hulgas isegi preestrid ja valitsejad – uskusid Temasse. Kuid kõrgem preesterkond ja rahvajuhid olid otsustanud Tema õpetused hukka mõista ja hüljata. Kuigi neil ei õnnestunud kõigist pingutustest hoolimata leida Tema vastu süüdistusi, kuigi nad tundsid Tema sõnadega kaasneva jumaliku väe ja tarkuse puudutust, jäid nad ikkagi oma eelarvamus-tesse; nad lükkasid tagasi selgeima tõendi selle kohta, et Jeesus on Messias, sest muidu oleksid nad olnud sunnitud saama Tema jüngriteks. Need Jeesuse vastased olid mehed, keda inimesi oli õpetatud austama juba lapsest peale ning kelle

autoriteedile oldi harjunud tingimusteta alluma. Nüüd küsisid inimesed: „Kuidas siis meie juhid ja õppinud kirjatundjad ei usu Jeesusesse? Kas need jumalakartlikud mehed ei võtaks Teda vastu, kui Ta oleks Kristus?“ Just selliste õpetajate mõju viis juudi rahva oma Lunastaja hülgamiseni.

Neid preestreid ja rahvajuhte õhutanud vaim avaldub ikka veel paljude juures, kes teevad ülima vagaduse nägu. Nad keelduvad uurimast Pühakirja käesoleva aja eritõdesid puudutavat tunnistust. Nad osutavad oma rohkearvulisusele, jõukusele ja populaarsusele ning vaatavad põlgusega tõe kaitsjale, keda on vähe, kes on vaesed ja eba populaarsed ning kelle usk lahutab neid maailmast.

Kristus nägi ette, et kirjatundjatele ja variseridele omane autoriteedi endalehaaramine lõpeb juudi rahva hajutamisega. Ta nägi prohvetlikku pilti tööst, mis tõstab inimliku autoriteedi valitsema südametunnistuse üle ja mis on saanud kõigi ajastute kogudusele kohutavaks needuseks. Kirjatundjate ja variseride hukkamõist Tema poolt ja Tema hoiatused inimestele, et ei järgitaks neid pimedaid juhte, on kirja pandud tulevastele põlvkondadele hoiatuseks. ...

Miks on Sõna antud?

Jumal on andnud meile oma Sõna, et me võiksime selle õpetustega tutvuda ja igaüks isiklikult teada saada, mida Ta meilt ootab. Kui käsutundja tuli Jeesuse juurde küsimusega „Mida ma pean tegema, et ma päriksin igavese elu?“ juhatas Jeesus ta Pühakirja juurde, üteldes: „Mis on käsuõpetuses kirjutatud? Kuidas sa loed?“ Teadmatuse ei vabanda ei noort ega vana, see ei vabasta ka Jumala käsu rikkumise eest saada-vast karistusest, sest nende käes on [Jumala Sõna näol - tõlk] tõene tunnistus seadusest, selle põhimõtetest ja nõuetest.

Heade kavatsuste omamisest ei piisa; ei piisa ka sellest, kui tehakse

seda, mida inimene õigeks peab, või seda, mille kirikuõpetaja õigeks tunnistab. Kaalul on hinge pääste ja ta peaks ise Pühakirja uurima. Hoolimata sellest, kui tugevad on tema veendumused, hoolimata sellest, kui kindel ta võib olla, et kirikuõpetaja teab, mis on tõde – see ei ole tema jaoks alus. Tal on kaart, millele on märgitud iga teeviit taeva poole viival retkel ja ta ei pea midagi mõistatama. ...

Me elame selle maailma ajaloo kõige tõsisemal perioodil. Otsustamisel on maa tohutute inimhulkade saatuse. Meie endi igavene heaolu ja ka teiste hingede päästmine oleneb sellest kursist, mille poole me praegu püüdleme. Me peame olema tõe Vaimu poolt juhitud. Iga Kristuse järgija peaks siiralt küsima: „Mida Sina tahad, et ma teeksin?“

Kui Jumal saadab nii olulisi hoiatusi, et neid kujutatakse kuulutatuna kesктаeva kohal lendavate pühade inglite poolt, siis Ta ootab, et seda neid tähele pandaks.

Me peame Issanda ees paastudes ja palvetades alanduma ning mõtisklema palju Tema Sõna üle, eriti kohtustseenide üle. Me peakime otsima Jumala asjades sügavat ja elavat kogemust. Meil pole hetkegi kaotada. Meie ümber leiavad aset elulise tähtsusega sündmused; me oleme saatana poolt nõiutud pinnal. Ärge magage, Jumala vahimehed, vaenlane hiilib lähemale ja kui te peaksite muutuma rammestunuks ja uniseks, on ta valmis igal

hetkel teile kallale kargama ja teid oma saagiks püüdma.

Paljud on eksituses ega tea oma tõelist olukorda Jumala silmis. Nad õnnitlevad end valede tegude puhul, mis nad on tegemata jätnud, ja unustavad loetleda neid häid ja üllaid tegusid, mida Jumal neilt ootab, kuid mida nad on keeldunud tegemast. Sellest pole küllalt, et nad on puud Jumala aias. Nad peavad vastama Tema ootustele, kandes vilja. Tema ootab neilt aru kõige hea osas, mis neil oleks õnnestunud ellu viia, kui nad oleksid olnud Tema armu läbi kinnitatud. Nad on taeva- raamatutes kirjas kui maa raiskajad. Kuid isegi selle klassi puhul pole kõik täiesti lootusetu. ...

Kui katsumuse aeg tuleb, saavad ilmsiks need, kes on teinud Jumala Sõna oma elu juhiseks. Suvel ei ole igihaljaste ja muude taimede vahel märgatavat vahet, aga kui tulevad tugevad talvetuuled, püsivad igihaljad puud muutumatutena, samal ajal kui teised puud on oma lehestiku kaotanud.

Nii ei pruugi valelik, petta üritav professor praegu millegi poolest eristuda tõelisest kristlasest, kuid otse meie ees on aeg, mil nende kahe vahel on ilmne vahe. Laskem vaid tekkida vastuseisul, laskem vaid fanatismil ja sallimatusel taas mõjule pääseda, laskem tagakiusamisel lõkkele lüüa, ning usus loiud ja silmakirjatsejad hakkavad kõhkleva ja loobuvad usust, kuid tõeline kristlane seisab kindlana kui kalju ning tema usk on tugevam ja tema lootus on säravam kui heaolu päevil.

See artikkel koosneb katkendeist raamatust „Suur võitlus“, lk 593–602. Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White (1827–1915) omas oma enam 70-aastase avaliku teenistuse vältel piibellikku prohvetliku kuulutamise andi.

Soovitusi palveks

- 1** **Palvetame**, et kui me Jumala Sõna uurime, võiks Tema Vaim juhtida meid inimeste juurde, kellele me saaksime Tema armastust jagada.
- 2** **Palvetame**, et oleksime Jumala iseloomust nii kütkestatud, et maised ahvatlused kaotaksid oma võlu.
- 3** **Palvetame**, et Jumala Sõna uurimine avaks meie silmad nägema neid, keda me võime teenida.